

Ας μην γελιόμαστε. Ο αιγιαλός γίνεται εμπορικό προϊόν: καταργούνται περιορισμοί προς όφελος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, νομιμοποιούνται αυθαίρετα που χρησιμοποιούνται για επιχειρηματικούς σκοπούς, διευκολύνονται έργα που εξυπηρετούν τις παραθαλάσσιες επιχειρήσεις.

Είναι προφανές προς όλους, εκτός από τους κρατούντες, ότι θα γεμίσουν οι παραλίες μας με ξαπλώστρες, ομπρέλες και αναψυκτήρια και οδεύουμε προς ένα μοντέλο τύπου Ισπανίας με all-inclusive ξενοδοχεία. Ένα μοντέλο που οι ίδιοι οι Ισπανοί έχουν ήδη καταλάβει το λάθος της πολιτικής αυτής και έχουν γυρίσει σελίδα γκρεμίζοντας τις αυθαίρετες κατασκευές.

Πρόσφατα ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς με άρθρο του στην Καθημερινή επισημαίνει ότι τώρα τελείωσαν τα μνημόνια! Φαίνεται ότι το νομοσχέδιο για τον αιγιαλό δεν συνδέεται με το Άρθρο 14 του εφαρμοστικού νόμου "ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012 - 2015" με τίτλο «Παραχώρηση χρήσης αιγιαλού και παραλίας»...

Και προφανώς δεν συνδέεται, μιας που ο ν. 2971/2001 (Α' 285) «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» είχε και διατάξεις που ενοχλούσαν. Ποιόν; Μα φυσικά το παντοδύναμο

Υπουργείο Οικονομικών που από ότι φαίνεται, κατά τον πρωθυπουργό, είναι πιο αρμόδιο να ορίσει το τι είναι αιγιαλός. Το Σύνταγμα, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Κοινοτικό Δίκαιο δεν συμβαδίζουν καθώς φαίνεται με το πνεύμα της εποχής...

Το μνημόνιο, όπως όλοι νιώθουμε, έχει μπει στην καθημερινή και πλέον και στην οικολογική ζωή μας. Έτσι αρχίζουμε και βλέπουμε ορατά πλέον στον ορίζοντα μας τις επιπτώσεις της κρίσης στο περιβάλλον. Η αναφορά στο μνημόνιο γίνεται χωρίς να θέλω στο ελάχιστο να πολιτικολογήσω. Απλά χρησιμοποιώ την λογική μου. Έτσι μπορώ και μιλάω σαν πολίτης και όχι σαν οικολόγος-περιβαλλοντολόγος.

Είναι προφανές ότι βγήκαν να πουλήσουν άλλο ένα πολύπαθο κομμάτι του τόπου γιατί «έτσι πρέπει». Δεν χρειάζομαι ειδικές γνώσεις, γιατί δεν τις χρησιμοποιεί ούτε ο νομοθέτης.

Έτσι λοιπόν, και χωρίς καθόλου να χρησιμοποιώ την επιστήμη, τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά και επιτέλους χρίζουν κάποιας σοβαρής και εμπειριστατωμένης απάντησης:

- Το Νομοσχέδιο αυτό είναι σε συνέχεια του Χωροταξικού τουριστικών επενδύσεων με σκοπό να γεμίσουμε «Παραθεριστικά χωριά»;

- Ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης αναλαμβάνει εκτός από την αδειοδότηση των μόνιμων κατασκευών σε αυτό το νομοσχέδιο και την τμηματική οριοθέτηση των ρεμάτων στο πρόσφατο νομοσχέδιο για τα ρέματα. Και το καρπούζι και το μαχαίρι δηλαδή...

- Αλήθεια ποιος ορίζει ποια ποτάμια και λίμνες θα έχουν όχθη και παρόχθια ζώνη και εξαιρούνται από το νομοσχέδιο και με τι κριτήρια; Το ΥΠΕΚΑ δεν έχει καμία αρμοδιότητα και εξειδίκευση πάνω στα θέματα αυτά;

- Έχει γίνει κάποια μελέτη για τις περιβαλλοντικές πιέσεις που θα δεχτεί ο Αιγιαλός από την υπέρ-ανάπτυξη; Υπάρχει κάποια πρόβλεψη για τα απορρίμματα, για εγκαταστάσεις

επεξεργασίας λυμάτων και την παροχή νερού και ηλεκτρικού, τις μεταφορές ανθρώπων και προϊόντων;

- Τα Διαχειριστικά Σχέδια Λεκανών Απορροής θα ξανααλλάξουν μιας που οι χρήσεις γης, νερού και τα πληθυσμιακά δεδομένα και μαζί με αυτά και οι σημειακές και ανθρωπογενείς πιέσεις αλλάζουν;

- Με τις περιοχές NATURA ποια είναι η πρόβλεψη; Γιατί αποκλείουν εκατοντάδες μικρούς υγρότοπους και παραλίμνιες προστατευόμενες ζώνες;

Αν οι κύριοι του Υπουργείου Οικονομικών ψάχνουν έσοδα γιατί δεν κινούνται στην πιο πρόσφορη και ορθή λογική της επέκτασης της τουριστικής περιόδου; Γιατί να μην αξιοποιηθεί ο χειμερινός και ο εναλλακτικός τουρισμός;

Ήδη τα νησιά, ο κύριος ενδιαφερόμενος του νομοσχεδίου μιας που η μορφή που θα πάρουν οι αιγιαλοί θα επηρεάσουν τον τουρισμό που είναι ο πνεύμονας της Εθνικής Οικονομίας, έχουν αντιδράσει, αφού έχουν αντιληφθεί πως θα αλλοιωθεί ο χαρακτήρας τους, με σημαντικό αντίκτυπο στο τουριστικό προϊόν.

Εκτός από τα νησιά, από δελτία τύπου και ανακοινώσεις που αναρτώνται, φαίνεται ότι πολλοί φορείς αντέδρασαν. Και είναι πάντα ευχάριστο να βλέπεις ανθρώπους, ακομμάτιστα, να οργίζονται με τον παραλογισμό, την προχειρότητα και την υποκρισία του Κράτους.

Ας σταματήσουν να παίζουν με την λογική μας. Δεν είναι καν μια άλλη πολιτική προσέγγιση. Είναι ένα ΛΑΘΟΣ. Ένα λάθος που θα το κουβαλάμε για πάρα πολλά χρόνια. Δεν είναι αστείο.

Η κρίση μπορεί και να φύγει. Το «ρηχό ακρογιάλι» του Πολέμη όμως θα το χάσουμε για πάντα...

Γιώργος Αμαξίδης

Επιστ. Συν. ΘΟ Περιβάλλοντος Οικολόγων Πράσινων, Ειδ. Λειτ. Επιστήμονας ΕΛΚΕΘΕ,
Πολίτης

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στο <http://tvxs.gr>